

ՊԱՅՄԱՆՔ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ ԿԱՆՈՒԿ
Տարեկան վեցամսեայ
Կ. Պոլսոյ համար 6 մէկտ 3 մէկ.
Գաւառաց » 7 » 3 1/2 »

Direction du journal arménien
HAIRÉNIK - CONSTANTINOPLE
Merdjan Ruchdi éffendi Han No-49

10
ՓԱՐԱՅ

Օ Ր Ա Պ Ե Բ

10
ՓԱՐԱՅ

ՊԱՅՄԱՆՔ

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ վերաբերեալ որ եւ չ
համակ եւ գրութիւն պէտք է ուղղե
առ Տճօրէն-Խմբագիր Կ. Պոլսոյ Մէր-
ճան չարշար Բիւշտի ԷՃ. Խան Երկրորդ
յարկի բիւ 49:

Gérant-Responsable

M. MELIKIAN

ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԱԶԳ. — Երեք օր ետքը փետուրած «Հայրենիք»-ի իւրաքանչիւր թերթը յետ այսորիկ 20 փարայի պիտի վաճառուի:

ՏԱՄԱՆՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ—ԹԻՒ 2341

ՉՈՐԵՔՇԱՐԹԻ

19 ՕԳՈՍՏՈՍ 1887 (Ն.Տ. ՕԳՈՍՏՈՍ 31)

ՍՈՒՐԲ ՄԵՍՐՈՊԱՅ ՏՕՆ

Հայ եկեղեցին՝ եթէ ոչ յու-
նականին չափ բաղձաթիւ սուր-
բեր, ունի սակայն անոր չափ
բաւական տօներ զոր սուրբ կը
պահէ: Բայ ի տէրունական օ-
րերէն՝ աղգային եկեղեցւոյ յա-
տուկ հայրապետաց տօներ կան,
որոց մէջ առաջին տեղը կը բռն-
նէ Ս. Լուսաւորչի անունը, մինչ-
դեռ մի քանին և մասնաւորա-
պէս Ս. Թարգմանչաց և Վար-
դանանց տօները կը յիշատակէ օ-
րացոյցն և եկեղեցին անոնց յի-
շատակը կը մեծարէ, այլ իբրեւ
նուիրական և սուրբ, մասնաւոր-
թարգմանչաց տօնը, չպահէր հայ
ժողովուրդը: Բայց, քստ մեզ, ե-
թէ հայ տօներէն անուն մ'որ ամ-
բողջ հայ Աղգին պատմական և
գրական կենաց հետ կապուած
է այնպէս, ինչպէս հոգին մարմ-
նոյն հետ, այդ անունն է Ս.
Մեսրոպայ անունը: Կան մեր աղ-
գի մէջ տօներ ի անուններ, որ
ուղղակի յարաբերութիւն ունին
հաւատոյ հիմնական վարդապե-
տութեանց հետ և կրօնական այլ
և այլ նշանաւոր իրողութեանց
նուիրագործեալ նշանաբաններն
են, սակայն ոչ նուազ տօներ ին
այն անուններն որ աղգի մը բա-
րոյական և մոռաւորական վերա-
շինութեան գործերու, կրօնից
աղատութեան և ժողովրդային
զարգացման զանազան պարա-
դայներու հետ կապուած են:
Եթէ կրօնից նահատակներ հո-
գեկան ջերմ մեծարանաց ար-
ժանի են, ոչ նուազ արժանի են
երախտադիտական խորին զգա-
մանց այն անձնաւորութիւններն
որ ճշմարտութեան, արդարու-
թեան և լուսաւորութեան դա-
տին նուիրած են իրենց բոլոր
կեանքը խաւարին և բարբարիկ
դարերու մէջ և աղգային վերա-
կենդանութեան և փրկութեան
խաբխիսներ եղած են: Ինչպէս
երկնային երանութեան, նոյն-
պէս և երկրային յառաջդիմու-
թեան հերոսներ կը գտնուին, և
այս վերջիններու կարգէն է գըլ-
խաւորապէս Ս. Մեսրոպ: Եթէ
Ս. Լուսաւորչի իր նահատակու-
թեամբ կրօնի լոյսը սփռեց Հա-
յոց աշխարհի մէջ, Ս. Մեսրոպ
իր մարտիրոսութեամբ ուսմանց

ճառադպրոցներն արձակեց աղ-
գային մարմնոյն մէջ: Մին Աղգին
հոգին վերաշինեց, միւսը՝ միտքը
վերանորոգեց: մին դրաւ կրօնից
սկզբունքն ու սահմանքն աւելի
հաստատ և զուտ առաքելական
հիմանց վրայ, միւսն աղգայնու-
թեան և լուսաւորութեան տար-
բերը զօրացուց: Առանց Ս. Մես-
րոպայ, Ս. Լուսաւորչի գործը
պիտի մնար թերեւս անարդիւն,
և այլապէս ու այլամիտ Հայ ժո-
ղովրդոց սրտին մէջ չպիտի ար-
մատ ձգէին ընտանեկան և հայ-
րենի սիրոյ այն բուռն զգա-
մանքն որ նոր մղում և նոր ուղ-
ղութիւն տուին կրօնական ջերմ
զգացմանց և ծնան աղգային
զուտ դրականութեան արդեանց
էտ: Եւ այդպէս զայն ան-
սակ մը համերայնութեան այն
տրամադրութիւններն որ իրենց
ժայռադպրոց աստիճանը հասան
Վարդանանց և Ղեւոնդեանց դա-
րուն մէջ, և կրօնից անկախու-
թեան ու խղճի ազատութեան
բարձր սկզբանց պաշտպանու-
թեան զարմանալի հանդէս մը
ընծայեցին հայութեան պատմա-
կան կենաց մէջ:

Վարդանանց տօնն, արդարեւ,
այս վերջին տարիներս ոչ միայն
եկեղեցական այլ եւ աղգային տօ-
ներու կարգն անցած է, այլ տա-
կալին Ս. Մեսրոպ Աղգին հան-
րային երախտադիտութեան շօ-
շափելի դրաւական մը չէ ստա-
ցած, դեռ ևս շատերու համար
վերացական նշանակութիւն մ'ու-
նի, թէեւ արդարութիւնն և մեր
գոյութեան զգացումն պարտ կը
դնեն մեր վրայ տալ անոր հայ
գրական եւ կրթական աշխար-
հին մէջ առաջին դասն, աղգա-
յին հանդէսներու մէջ առանձին
աթոռը: Հսկայական եղաւ եր-
բեմն իր գործն, որու արդիւնքը
ցարդ կը վայելենք, այլ դժ-
բաղդաբար չենք մեծարեր անոր
յիշատակն և չենք տօներ անոր
սուրբ և պաշտելի անունն ինչ-
պէս որ արժան է:

Աղգային հանդէսներն ունին
ամեն լուսաւորեալ աղգաց մէջ
իրենց խորհրդաւոր և ողբերգի
նշանակութիւնն, և մասնաւոր-
ապարտին աւելի մեծ կարեւորու-
թիւն ունենալ այն ժողովրդոց
համար որ սահմանուած են պատ-
մական և գրական յիշատակներով

ապրիլ: Ուստի փափաքելի է մա-
նտանդ այսպահուս ուր Ս. Մես-
րոպայ լեզուն եւ դրականութիւ-
նը կը հալածուին ի Կովկաս, աղ-
գովին նուիրագործել Հայ Կիւ-
ղէնպէսի անունն և իր տօնը չէ
թէ միայն եկեղեցւոյ ծոցն ան-
շուք և աննշան կերպով, այլ աղ-
գային ընդհանուր հանդիսաւոր-
ութեամբ կատարելու միջոցները
խորհիլ: Նախ աղգային կրթական
իշխանութիւնն եւ հաստատու-
թիւնները պարտին տալ օրինա-
կը՝ տօնախմբելով Ս. Մեսրոպայ
անունն և վայելուչ շքեղութեամբ
հուշակել անոր յիշատակը, մինչ
որ ձեռնհաս կրօնական իշխանու-
թիւնը յատուկ որոշմամբ սրբա-
գործէ այդ օրն և մեծ տօներու
համար:

Ահա՛ այդ երախտադիտական
դպրանի զգացմամբ անշուշտ
Ձմիւռնիոյ աղգային վարժարանի
հիմնադիր Հայ հասարակութիւ-
նը՝ վաթսուս տարի առաջ՝ Ս.
Մեսրոպայ անուամբ օժեց այդ
վարժարանն, որ ի նորէս Յով-
հանէս Էփէնտի Սպարդաւեանի
ի հիմանց վերաշինուելով՝ աւելի
հոյակապ դրքը և կրթական պի-
տոյից յարմարագոյն ձև մ'առաւ:
Ուստի երջանիկ պարտին լինիլ
Ձմիւռնիացիք որ իրենց այդ վար-
ժարանի անունն առիթ կ'ընծայէ
իրենց տօնել և փառաբանել Ս.
Մեսրոպայ յիշատակն ամեն տա-
րի, և Մեսրոպեան անունը հա-
մար բարեբախտիկ օր մ'է արժա-
նի պատիւը նուիրելու Հայ գրա-
կանութեան մեծ Վարդապետին:

Անցեալ յունիս ամսուն 27ին՝
մինչ տարեկան հարցաքննու-
թիւնները կ'շարունակուէին, ըստ
սովորութեան, տօն կատարեց Ս.
Մեսրոպայ տունն, ուր իր սա-
նունք պարագային յարմար ճա-
ռեր ու քերթուածներ արտա-
ոսանցին և զանազան երգեր եր-
գեցին: Ներկայ էին Ս. Առաջ-
նորդ հայրը, քահանայից դասն
և խումբ մը աղգայիններ, որոց
մէջ կանայք աւելի բազմաթիւ
էին: Բայց միթէ այդ հանդէսն
ունէր մեր արդէն ակնարկած
մեծ շուքն ու նշանակութիւնը
բոլոր Հայ հասարակութեան հա-
մար, միթէ այն օրն իր մեծ նը-
շանաբանով բան մը կը խօսէր և

կ'աղգէր հայ ուսումնասէր եւ
ուսումնական դասուն, հայ ծը-
նողաց, հայ ժողովրդեան առ հա-
սարակ: Յաւ է յայտնել, որ լուր
և սովորական օրերու պէս անցաւ
շատերուն համար՝ այն օրն: Թե-
րեւս յիշատակ մը, զգացում մը
չգրգռեց հայ սիրտերու մէջ, և
մինչդեռ Ս. Մեսրոպեան վարժա-
րանը ինդագին երգերով և ծա-
փերով կը թնդար, շատ հայեր
իրենց գործերով կ'ըլլաղէին:

Եւ ի՞նչ բանի վերագրել այս
անտարբերութիւնն, աղգային
զգացման նուազման, պաշտելի
անուններու վայել յարգանաց
թերութեան թէ ոչ անձնական
գործերու ստիպողականութեան:
Շատեր այս վերջին պատճառը
լի է: Անտարբեր չեն հայք՝ մին-
չեւ իսկ գործի օրեր, ներկայ
գտնուելու պարահանդիսի, նուա
դահանդիսի և թատերական ներ-
կայացումներու, այլ երբ խըն-
դին աղգային պարզ հանդիսի,
աղգային պատմական յիշատակի
տօնախմբութիւնն է, ահա՛ այն
ժամանակ չեն պակսիր բացակա-
յութեան բարուրանքն:

Ս. Առաջնորդ հայրը հայրա-
պետական ճշմարիտ աւելնով բա-
ցատրեց թէ սոյն հանդէսն և Ս.
Մեսրոպայ յիշատակն ինչ մեծ
նշանակութիւն ունին Հայոց, հա-
մար, թէ ինչպէս լեզուի այդ
կենսատու հոգին նոր ողի ներ-
շնչեց աղգայնութեան եւ թէ
որքան մեծ եւ նուիրական պար-
տաւորութիւն մ'է ամեն հայու
համար աղգայնութեան այդ կապն
անվթար պահելով հանդերձ ցոյց
տալ արդեամբ թէ դիտէ դընհա-
տել և պաշտել այն հայրապետ-
ներն որոց տօնը կը կատարէ ե-
կեղեցին և վարժարանն՝ կը հըռ-
չակէ անոնց անմահ յիշատակը:

Ա. ՄԱՄՈՒԼ

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պրանտական դեսպան Մոնթէ-
պէլլօ կոմսն ու կոմսուհին և ի-
րենց որդին յառաջիկայ շարաթ-
օրը Փռանսա պիտի ուղեւորին:
— Այլ քսանդրիայէն կը ծանու-
ցանեն թէ Անդլիոյ թագուհւոյն
երրորդ որդի Քոննորդի դուքսն
օգոստ. 25ին Ալէքսանդրիա հաչ

սեր է, ուսկից Պոմպէ կերթայ Սուէիչի ճանրով. Ն. Բարձրութեան ցամաք ելած առնէ 21 թնդանոթ արձակուելու են: Անգլիական և եգիպտական զօրքեր զինուորական պատիւներ ըրեր են: Դուքսը պաշտօն ունի Խոտի վին յանձնելու Բաղանեաց կարգի պատուանշանին մեծ-խաչն, զոր վերջը թրիա թագուհին Ն. Բարձրութեան ընծայած է վերջին յանձնակին առթիւ:

— Սերաստիոյ համանուն պաշտօնական լրագիրը կը ծանուցաւ թէ, տեղական իշխանութիւնն, իւր ստացած հրամանաց համաձայն, 20,704 դրու ցորեն զրկեր է յէնկիւրիւ, ի պէտս սովելոց: Ցարդ էնկիւրիւ զրկուած արմրտեաց քանակութիւնը 31,046 դրուի հասած է:

— Իտալական թնդանոթակիր շողենաւ մը, Մասովայի հիւսիսային կողմը, Հապապի եզերաց վրայ, Սուտանէն եկած 94 զերեաց կարաւան մը գտեր է: Ասոնք դեռաւոր տղաքներ և մանկամարդ աղջիկներ էին, որք արաբ զերեվաճառաց ձեռամբ Սուտանի ներսերէն գնուելով, ծովեզրը բերուած էին Կարմիր ծովու մէջէն Ասիական եզերքը փոխադրուելու համար:

Այս դժբաղդ արարածներն երկու ամիս ճանքայ քալած էին: Գերեվաճառք առիթի մը կ'սպասէին Կարմիր ծովէն անցնելու համար, երբ մարտանաւն վրայ հասնէր Մասովա տարուելով, անմիջապէս յանձնուելու են տղաք եւ քանակական ընտանեաց, իսկ աղջիկներն փրանսայի դժուրութեան քերց:

— Էնտէքանտանս Ռուսիան կը ծանուցանէ թէ ըստմանական կառավարութիւնն որոշեր է Տուրքոստանի պահապան զօրաց թիւն աւելցնել: Մինչեւ իսկ նշանակուելու են այն զօրադուռներն, որք անմիջապէս պիտի մեկնին, երբ կառավարութիւնն իւր պաշտօնական որոշումը տայ:

— Վիէնայէն կը հեռագրեն Քոլմանի Կաղէթին թէ, արժանահաւատ տեղեկութեանց նաշելով, Աւստրո-Հունգարիոյ դուրծօն բանակն և պահստի զօրքերն մինչեւ 1890-ի վերջը Մանիլը կոչուած կրկնահարուածեան հրացանով պիտի զինուին:

— Սան-Սէպուսթիէնէն կը հեռագրեն առ Կոլուա թէ Սպանիոյ խնամակալ թագուհին իւր հաւանութիւնը տուեր է Կարմիր ծովու եզերաց վրայ հողեր դրաւելու խորհրդին, Սպանական նաւային կայան մը հաստատուելու համար: Հռոմի և Մատրիտի կառավարութեանց միջեւ բանակցութեանց միջոցին Սպանիա պիտի շատանայ Կարմիր ծովու վրայ կէտ մը խնդրելով որ ածուխի մթերանոց պիտի լինի իւր նաւուց:

— Պուրթիկի Էրոքա լրագիրը կը ծանուցանէ թէ Սերպիոյ թագաւորին և Թագուհւոյն բաժանման պայմանները երկուստեք

կնքեալ պայմանագրի մը նիւթերը են: Այս պայմանագիր, մի կողմէ, կը տրամադրէ թէ Նաթալի թագուհին յանձն կ'առնուայ եւս չվերագրուելու ի Սերպիա, ցորչալի իւր ամուսինը դաժակալէ, և միւս կողմէ, Միլան թագաւորը Թագուհւոյն խնամոց կը թողու դաժաժառանգ իշխանն մինչեւ իւր սահմանադրական չափահասութիւնն:

Թագուհին յանձն կ'առնու նաեւ որ դաժաժառանգ իշխանն իւր հօր տարուի, ամեն անգամ որ այս վերջինն ուզէ տեսնել զայն, միայն թէ այս տեսակցութիւնը Սերպիական հողին վրայ տեղի չպիտի ունենայ: Թագաւորը Թագուհւոյն տրամադրութեան ներքեւ կը թողու իւր ամբողջ օժտական եկամուտն, և ասիկց զատ թաշակ մը պիտի կապէ իւրեն, դաժաժառանգին դաստիարակութեան համար:

— Հռոմէն հասած տեղեկութիւնք այլ եւս տարակոյս չեն թողուր քոլէրայի մասին որ ծագած է Իտալիոյ մայրաքաղաքին մէջ: Մինչեւ օգոստ. 25-ի 30 դէպք պատահեր են: Օգոստոս 25-ին 6 դէպք և 1 մահ տեղի ունեցեր է:

Քաղթէլլամարի առջեւ խարսխեալ իտալական մարտանաւ մը մէջ քոլէրայի 3 դէպք պատահեր են:

Ի Սիկիլիա օգոստ. 23-էն 25-ը 6 դէպք տեղի ունեցեր են: Միւսին ժամանակամիջոցին մէջ ի Բալէրմ 26 դէպք և 16 մահ, ի Քաթան 2 մահ, ի Մեսինա ոչինչ պատահեր են:

— Վեհ. Սուլթանի դաժակալութեան տարեդարձի առթիւ մեծ լուսավառութիւնք տեղի պիտի ունենան այս իրիկուն մայրաքաղաքիս եւ Վոսիտրի մէջ: Ծովային նուագածուաց խումբ մը Կայս. հրամանաւ Բերայի ուտիկանութեան պաշտօնատան առջեւ պիտի նուագէ: Մահսուսէի և Շիրքէթի երկու շողենաւ դիւլերային պոստ մը պիտի ընեն ի Վոսիտր ուր լուսավառութիւնք շքեղապէս պիտի կատարուին:

ՎՍԵՄ. ԳՐԻԳՈՐ ԷՖ. ՕՏԵԱՆ

Այս հոյակապ անձին մահը մեծ վիշտ պատճառեց Հայ հասարակութեան: Տարաբաղդ հանդուցեալը 7-8 տարեկներէ ի վեր ի Փարիզ կը պանդխտէր: Իւր պանդխտութիւնը վշտաց, ցաւոց և տառապանաց տխուր թուական մը եղաւ:

Ով կը յուսար որ բարեհամբաւ գերդաստանի մը այս ընտիր և պատուական շառաւիղը դառնութեամբ կնքէր իւր կեանքը որ այնքան օգտակար եղած էր թէ՛ Տէրութեան և թէ՛ Ազգ. Ողբացեալ Օտեան իւր 30 տարեկներէ ի վեր Տէրութեան և Ազգ. շրջանակներու մեջ ծառայելով, կարեւոր դերք մ'ստացած էր իւր կրթութեամբ և որ ամենէն մեծն է, իւր անշահախնդրու-

թեամբ և օրինակելի վեհանձնութեամբ: Կառավարական շրջանակի մէջ հեռզհեռէ մեծ պաշտօններու կոչուեցաւ և մինչեւ Պալայի ատիճան լորձրացաւ: Ազգ. շրջանակի մէջ Սահմանադրութեան հեղինակներէն մին ըլլալէն զատ Ազգ. Վարչութեան և Ազգ. Երեսօխոսանական Ժողովոյ Ատենապետի պաշտօններ վարեց: Բաղմարեղուն էր միտքը, հանճարալիր եւ կորովի: Իրեւ քաղաքագէտ մեծ վալ ստացաւ, իբրեւ դրաղէտ զանազան երկերու ծնունդ տուաւ, իւր ճարտարախօսութիւնը մանաւանդ երբ խօսէր յառեւի Ազգ. Ժողովոյ, ամենուն սրանչացումը կը շարժէր, իւր անձն համակրելի էր ամեն դասակարգի անձանց, աղու բնաւորութեամբ, հողոյ աղանուութեամբ և մտաց բարձրութեամբ սիրելի էր ամենուն, ոչ միայն մեծամեծաց այլ եւ դեռահաս պատանիներու եւ երիտասարդներու հետ կը յօժարէր տեսակցել, գաղափարներ ներշնչելու և իւր վառվառն երեւակայութեան թռիչք հաղորդելու համար:

Այս մեծ անձնաւորութիւնը վերջին տարիները դժբաղդութեամբ անցուց իւր կեանքը և ցաւոց ու տառապանաց մէջ կընքեց զայն: Այս վերջին ժամանակամիջոցին մէջ լքեալ սիրելիներէ և բարեկամներէ (պէտք է խոստովանի թէ մի քանի անգամ անձինք նպաստեցին իրեն մինչեւ ցվերջին շունչ կենացն) ինքն եւս ձանձրացած աշխարհի այս կեանքէն, կը փափաքէր օր մը առաջ վերջացնել զայն և հանգչիլ ի յաւիտեականութիւն:

Իւսկիւտարի Ճեմարանի այս խոնարհ աշակերտը շատերու կըրթութեան և յառաջդիմութեան պատճառ եղաւ, աղքատ դրադէտներ քաջալերեց, թշուառ վարժապետներու սնունդ և ապաստանարան շնորհեց, միլիթարեց ամեն անոնք որ իրեն կը դիմէին նիւթական կամ բարոյական օժանդակութիւն և աջակցութիւն խնդրելու համար:

Որքան տող նուիրեմք այս մեծ անձին յիշատակին զոր անմահացնելու պատճառները շատ են, դարձեալ քիչ է:

Դարերու հոլովմանց մէջ դուռն ուրեք կը ծնին այսպիսի անձնաւորութիւնք: Փառքն այն է որ Օտեան Հայ ծնաւ և Հայ մեռաւ, փառաւոր էջ մը թողով իշխանին տարեդրութեանց մէջ:

Օտեան անցեալ ուրբաթէն չաբաթ լուսնալու գիշերը ժամը 7-ին մեռաւ Բարիլի Պալատ փողոցը 55 տարեկան հասակին մէջ այն յօգացաւէն որ սրտի հիւանդութեան փոխարկեցաւ վերջերը: Օտեանի մարմինը երկուշաբթի օր Բէլ Լաշէզի գերեզմանատան մէջ թաղուեցաւ ի ներկայութեան բոլոր Հայ դաշխակաւաց ձեռամբ Մարտիրոս Տէր Սահակ քահանայի: Իւր քոյրը օրիորդ Էֆթիկ որ տարեկ մ'իվեր ի Փարիզ կը գտնուէր իւր սղբաց-

եալ եղբոր հիւանդութիւնը դարմանելու համար, Փարիզէն ճանրայ ելեր է մայրաքաղաքս դալու համար:

«Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի»:

Ինչպէս երէկ կը գրէինք, Կիւմիւշկէրտան Մեծ. Ռուբէն էֆէնտի յուզարկաւորութիւնն խիստ փառաւոր կերպով կատարուեցաւ երէկ Բերայի Ս. Երրորդութեան եկեղեցին ի ներկայութեան Ամեն. Խորմեան Սրբադանի, Տ. Խորէն Նար-Պէյ և Տ. Մաղաքիա Օրմանեան Գեր. Եպիսկոպոսաց, Պատրիարքական Գեր. Փոխանորդի, վարդապետաց և բաղմութիւ քահանայից: Պետական անձինք, երեւելի վաճառականք, արհեստաւորք և ժողովրդեան ընտրեալոյն բաղմութիւնը մը ներկայ էին, Հիւանդանոցի սանուոր և Բերայի Նարեկեան վարժարանի ուսանողք հանդուցելոյն դադաղը կը շրջապատէին: Դադաղին վրայ պսակ մը դրուած էր Նարեկեան վարժարանի ուսանողաց կողմէ:

Ամեն. Խորմեան Սրբադան սըրտառու զամբանական մը խօսեցաւ կէս ժամէ աւելի և հանդուցելոյն ընտանեկութիւնը պարկեշտութիւնը և աղքատիւութիւնը դրուատեց: Իրեւ երեսնամեայ ծանօթ հանդուցելոյն ցաւ յայտնեց որ նորա դամբարանը իրեն վերջին վիճակով է, իրեն որ զայն պսակած էր քսան տարի առաջ: Կիւմիւշկէրտան գերդաստանին և մասնաւորապէս երկու հարազատաց ընտանեկական զգացմանց կոչում ընելով, անոնց հայրական խնամոց յայննեց հանդուցելոյն որբերը, որք արդէն կը վայելեն իրենց հօրեղբարց հայրական խնամքն ու դորովը:

Սոյն դամբանականէն վերջը հանդուցելոյն մարմինը կառք դրուելով Ֆէրի-Էիւզի գերեզմանատունը տարուեցաւ և անդամիտիեցաւ: Բաղմութիւ երեւելի անձինք յուզարկաւոր եղան մինչեւ ի գերեզման:

ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ ՎԱՐՃԱՐԱՆ
ԳԻՇԵՐՈԹԻԿ ԵՒ ՏԵՐԵԿԵԱՑ

ԻՒՍԿԻՏԱՐ

Այս վարժարանին պարապոյ աւուրը կը լրանան յառաջիկայ Սեպտեմբեր 1-ին: Նոյն օրէն կ'սկսի աշակերտաց վերամուտն, իսկ դասուց սկզբնաւորութիւնը պիտի լինի Սեպտեմբեր 9-ին, Չորեքշաբթի:

Տնօրէնը պատրաստ է տեսակցիլ ծնողաց հետ, ամեն օր, իւր վարժարանին մէջ:

Փափաքողաց կը յղեմք նամակաւ վարժարանի Յայտադիրը, որ կըրնայ ստացուիլ նաեւ Կ. Պոլիս Սուլթան-Համամ, Չարդարեան գրատան մէջ, Յովհաննէս Էֆ. Արամեանէ:

Հիմնադիր-Տնօրէն
Ռ. Յ. ՊԵՐՊԵՐԵԱՆ

1887 Օգոստոս 17
Իւսկիւտար

ԻՍՏԱԼԻ ՄԱՀ

ՄԵԾ. ՌՈՒԲԷՆ ԷՖԷՆՏԻԻ ԿԻՒՄԻՏԵԿԵՐՏԱՆ

ՈՂԵՐԳ

Այն Հայ Մուսայր, էր ունէր այդպէս յաւանդուած Նստեր ողբալը այդ դադալին յաճեալն ու յաջ, Դադալ, որ շուրջն արտասուք սգապարար Որպէս զանձրեւ տեղան, հոսին, թափին ի վայր։ Արեւն ահա՛ ի ձեր ողբոց ձայնէն ի դուրս Ձեռն սինել զբարի ճաճանչ իւր կենսայտոյ։ Ահա՛ զեփիւռ չեկաւ չնչել ծաղկանց վրան, Որոնք սիրուն ընծաներ են կենաց դարձան։ Ահա հովիւ դադրեց սրինգ իւր ի հովտին, Անդ ուր դառնուի ուլիկ տնմեղ ընկերք կ'արծին։ Գետակ՝ առուակ՝ հա՛ ընդ յետկոյս առնեն զդարձ, Ասէ՛ք Մուսայր, զորոյ կորուստ կ'ողբալը անդարձ։ «Դեռ զիչեր էր, և լուսնեկին աչք ցօղէին, «Երկնից ճակտէն աստեղք քրտունք կը հոսէին։ «Արուսեկին աչքեր ծով ծով լցած զերթ ծով՝ «Քան զառաւօտն կանխեցին սիրագորով, «Կիւմիւշկերտան զերդաստանին հեղու վերայ, «Եւ զուժեցին—չիջաւ դարձեալ արեւ մ'ահա, «Շիջաւ արեւ մ'ի մթապատ ի մեր երկինք, «Ձայն սգացին հէք Արարատն, ու հէք Մասիք։ «Ազնի սգաց, և զայն նոյն ինքն Հիւանդանոց, «Ուր շատ արցունք սրած էր նա այրեաց՝ որբոց։ «Շիջաւ Ռուբէն, և հարապատքն ճեղցին, «Ինն որդիք անմեղք, և հարսն պարկեշտալին, «Լացին Եղբարք։ Եւ զայն ողջոյն և աղբակներ, «Վա՛հ. այլ ընդդէմ մահու արցունք չունի փրկանք։ «Աստուած առաւ, մարդն ո՞վ է որ, ընդդէմ խօսի, «Այս միտթար. այս է վերջին կեանք մահացուի—»

Ըսին Մուսայր, ու սուղ առին. և իմ քնար Լարեց մաշած թելերն հարել աստ վշտահար, —Թ'առաքինին մնայ անմահ, չտեսնէ մահ՝ Յորչափ աշխարհ և յաւիտեանք մնան անմահ.— Հանգիր Ռուբէն, այդ դուռն ընդ որ զնստ յերկնք, Անմահութեանց՝ երանութեանց է հայրենիք։ Կեանքդ բարւոք լի էր՝ ցորչափ ապրեցար որ։ Այս անմահաց տապանադիր քո փառաւոր, Այս քո կեանք նոր։

ՍԻՄՕՆ Հ. Մ. ՖԵԼԵԿՍԱՆ

18 օգոստ. 1887
Կ. Պոլիս

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը Պայրամի տօնին առթիւ Բարձր. Շէյխ-Իւլ-Իսլամ Էֆէնտիի և Ոստիկանութեան նախարար Վսեմ. Քեամիլ պէյի շնորհաւորութեան գնաց երէկ Պատրիարքարանի զործակատար Յրէնկեան Աբրահամ Էֆէնտիի հետ։

Վեհ. Սուլթանի դահալալութեան տարեդարձի օրը լինելով այսօր, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը ելլողի կայսերական պալատը պիտի երթայ յանուն Աղ-դին շնորհաւորելու համար զնորին Կ. Վեհափառութիւնը։

Ողբացեալ Օտեան Գրիգոր Էֆէնտիի հողւոյն համար հոգեհանգիստ և պաշտօն կատարուեցաւ կերակի օր Բերայի Ս. Երարդութիւն եկեղեցւոյ մէջ։

Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը անձրեւալիւր օդին պատճառաւ չկրցաւ երէկ կանանց համար պատարագել ի Մայր եկեղեցի։

Հրատարակուեցաւ «Ճաշակ Ոսկեղէն Դպրութեան» գրարար հանդիսի յուլիսի թիւն հետեւեալ բովանդակութեամբ։

Պատմ. Հայ մատենագրութեան Ա. Մ. Գ.— Արդի Մաղդեղունք որ Պարսիքն կոչին, Ա. Մ. Գ.— Ընթացք և յառաջագիծութիւն Բնախօսութեան, Յ. Գ.— Ի դըրոց Տերեմաքայ (կատարած), Ա. Գ.— Զորիք և աւաղակք, Ա. Մ. Գ.— Առանձինն բանը Հայերէն լեզուի (Գ. և Գ.) Յ. Գ.

ԴՐԱՄԱԿԱՆ

ՕՍՄ. ԲՕՆՍՈՒՐՏԷ

Երէկ երեկոյ դոց..... 15 36
Այս առաւօտ բոց..... 15 36

ԻՍԹԻԳՐԱՋԷ ՏՍԽԻԼԻԹԷ

Այս առաւօտ..... Գ. Կ. 38 18

ԲԱԺՆԵՏՈՒՄՔ

Թրամուէյ..... զր. 315
Բումէլի երկաթուղի..... 32 875

ԸՆԹԱՑԻ ԴՐԱՄՈՑ

Օսմանեան ոսկի..... զր. 100 —
20 Ֆրանքնոց..... 87 38
Անգլիական ոսկի..... 110 28
Բօլ Իմպերիալ..... 90 28
Քրիմից..... 51 20
Բուլլի թղթադրամ..... 10 18
» արծաթ..... 75 20
Ֆիօրին..... — —
Մէճիտ արծ (տարր)..... 108 21
Վեցնոց..... 102 30
Հինգնոց..... 102 30
Մէթալիք..... 98 10
Քառորդ..... 108 —
Մանր մէճիտ..... 107 25
Թասթիլյէ..... 15 30

ՄԷԶՊՈՒՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

ԱՂԶԱՆՅ

Իւսկիւտար Իճատիէ

Հաստատութեան նոր տարեշրջանն կսկսի սեպտեմբեր 1ին Գիշեր-թիթիկը կը վճարեն տարեկան 32 ոսկի օտմ. իսկ ցերեկեայք 8 ոսկի ուսումնարանի և 6 ոսկի նախակըթարանի համար, նոյնպէս դաշնակի համար 6 ոսկի տարեկան։ Աւելի տեղեկութեանց համար պէտք է դիմել առ Տնօրէնութիւն վարժարանի։ Մ. Ս. ՄԷԶՊՈՒՐԵԱՆ

տանը առջեւ որոյ երեւոյթն զերեզմանի մը նման կը սոսկացնէ զիս։ Տարէ՛ք զիս, մեկնի՛նք, անմիջապէս մեկնի՛նք։ Այլ եւս հօրս քով չեմ կրնար գլուխս բարձրացնել, չնչել և ապրիլ։

Եւ սակայն հարկ էր վերադառնալ ի վարժարան այն տիպուր մեկնման անհրաժեշտ եղող պատրաստութեանց համար։ Հոն, վերջին փորձ մը կ'սպասէր Օռէլի։ Ձը կրցաւ Լօրանսէն հեռանալ։ Մի երթա՛ր, մի երթա՛ր, կը կրկնէր իւր բարեկամակցոյն, անոր հետ արտասուելով։ Ժիւլ կը սիրէ զքեզ, Քեդի հետ միայն կրնայ երջանիկ ըլլալ։ Պիտի ընկճէ Պ. Մառպոյի կամքն։ Տեսէ՛ք, դժբաղդութիւնն կեսուր ունենալ տաղանդաւոր կին մը։

—Լռէ՛, զքեզ այլ եւս չեմ ճանչնար. Պ. Տառլուէն այլ եւս չեմ ճանչնար։ Կը պատասխանէր Օռէլի սատուութեամբ մը։ Ապաշնորհ և մեղապարտ կին մ'եմ... Լօրանս, միաս բարեաւ ընդ միշտ...։

—Բայց, եղբայրս։

—Ըսէ՛ իրեն թէ՛ երազ մ'է, իմարութիւն մ'էր. թէ՛ Պ. Մառպօ իրաւունք ունի։ Այսօր թերեւս պիտի զինուի, ութ օրէն վերջ, պիտի հընադանդի, տարիէ մ'առաջ ամէն ինչ մոռցած պիտի ըլլայ...։

Տիկին Օպէռ. Օռէլի յուսահատութիւնն և վըշտին վրայ յուղուած էր։ Ամէն ինչ յանձն առած էր սոյն ուղեւորութեան համար, որպէս զի վաղ-

բէք տուաւ սրբազան դաս մը չէ յանձնուած աւելի մաքուր ձեռաց։ Խաղաղութեան և առաքինութեան հրեշտակ, եթէ ծերունոյ մը օրհնենք ըն կրնայ երջանկութիւն առթել ձեզ, ընդունեցէ՛ք իմինս. կը սիրեմ զձեզ և կ'օրհնեմ։

Օռէլի և Տիկին Օպէռ. կառք մօտն և արագաբար անցան այն միջոցէն որ կը դտնուի Ս. Ֆօպուրի թաղին և Գուրսէլ փողոցին միջեւ, Կառքով անցած ժամանակին, օրիորդ տէրմանսէյի դէմքը այնքան ճաճանչաւէտ էր որ Տիկին Օպէռ. երկնչելով, ըսաւ նմա բողբոջս, —Սիրելի աղջիկս, կ'երգնում. քեզ, այդքան մի յուսա՛ր... պատրանքն փտանդաւոր կը լինի։

—Պիտի գա՛յ նա, ինձ պիտի ընկերանայ մինչև Սէննաթ... կը հաւատամ, կ'զգամ, գիտեմ, մըրմընջեց Օռէլի առանց տարակոյսի։

Երկուքն ի միասին հասան Տիկին տէրմանսէյի ապարանքին առջեւ։ Օռէլի առաջին անգամ դուրս ցատկեց։ —Մայր ի՛մ, ըսաւ, աճապարանօք դըռնապանին առջեւէն անցնելով։

Սոյն վերջինը երբէ՛ք զայն տեսած չէր. հարցուց իրեն թէ ո՞վ էր։ Ստիպուեցաւ անունը տալու։

—Տիկինը այս առաւօտ մեկնեցաւ, ըսաւ յայնժամ անկարելի երեւոյթով մը որ դէշ լըոց վրայ չեմ գիտեր ի՛նչ մնալ կը յաւելու։

—Մեկնեցա՞ւ, զոչեց Օռէլի տփուռնելով։

—Այո՛, յիտալիա և ի Սպանիա... աւելին չեմ գիտեր։

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՅԻՆԱՍԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

Աշխատասիրեաց

Բ. Մ. Պ.

Հետեւողութեամբ

Հոգակաւոր Գերականաց, Լարու-
սի, Կէնարի, Պոռաշի եւ Լարիվէ
Յիւզովի

Գին 7 դահեկան

Սոյն նոր քերականութիւնն, որ
երեք հարիւր երեսներէ կը բաղկա-
նայ, իւր մէջ կը բովանդակէ Գրան-
սերէն լեզուի քերականութեան ամ-
բողջ կանոններն, այնպիսի յստակ
եւ ճշգրիտմանով կերպով բացատ-
րուած, որ գրեթէ դասատուի պէտք
չթողուր ինքնընտել ուսանողաց կամ
այս աշխարհահոյակ լեզուին մէջ
զարգանալու փափաքողաց:

Կեդրոնատեղին է Պօղոսեան գը-
րատուն, Չաքմաքճըլար Եօգուշ թիւ
56:

Մամուլ տակ

Շուրջ գլուխով:

Համառօտ Քերականութիւն

» Թուարանութիւն

Սրբազան Պատմութիւն:

ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ ԳՐԱՏՈՒՆ

Կը վաճառուին խիստ աժան Պատկեր 52 նշանաւոր ազ- դ. փրյ.	
գայնոց	5
Մեծադիր պատկեր Ներ- սէս Պատրիարքի մաքուր	
տպագրութեամբ	5
Փոքրադիր պատկեր	
Մեքրովպայ	1
Փոքրադիր պատկեր	
Մեծն Ներսէսի	1
Փոքրադիր պատկեր	
Հոսիսիմեայ	1
Վերջերս հրատարակուեցան Մանկանց գիրքը կամ քե- րական բոլորովին նոր	
ոճով եւ ճշգրտութեամբ	10
Խօսակցութիւն յունարէն եւ Տաճկ. Հայատառ	2

Օ Ր Ա Յ Ո Յ Ց

1888

ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ս. Փրկչի Ազգ. Հիւանդանոցի

Գ. Ն 40 ՓԱՐԱ

Գրավաճառ Յովսէփ աղա Գա-
վաթեանի գրատունն. Կ. Պօլիս
Չաքմաքճըլար-Եօգուշ թիւ 20:

Հիւանդանոցի Հոգաբարձու-
թեան կնիքը չկրողք անվաւեր են:
4 օգոստ. 1887

ԱՏԱՄՆԱԲՈՑ

ԱՆԹՈՒԱՆ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ

Որ փոխադրուած է ի Պահճէ-
Գարու Ջրավաճառ Պօղոս աղայի խա-
նութիւն քով, կը խօստանայ, ինչպէս
կը վկայեն իւր արհեստակիցներն
խի, տարեւոր փորձառութեամբ
եւ այս արհեստին պահանջած ամեն
հմտութեամբը գոհացնել իւր յաճա-
խորդները, փառած ակումները քա-
շելով եւ անոնց տեղ նորերն հաս-
տատուելով, որք բնականէն չեն տար-
բերիր բնաւ, փտութեան ենթա-
կայ ակումները մաքրելով, լինորու
հիւանդութիւնները դարմանելով,
եւ այլն: Գինն ալ գիւրամատչելի է:

ԸՆԴՀ. ԳՈՐԾՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ՕՍՄ.

Արձանագրեալ յ'Առեւտրական.

Սենեկի Կ. Պօլսոյ

ՏՆՕՐԷՆ, Յ. ՄԷՐԵՆՄ-ԳՈՒԼԻ

Ղալաթիա Խալիլ-փաշա խան, թիւ 3
Փոխանորդութիւն եւ յանձնակա-
տարութիւն թէ ի Կ. Պօլիս, թէ ի
գաւառս եւ թէ յօտար երկիրս, ա-
մեն դատական, վարչական եւ ա-
ռեւտրական գործոց, որպիսիք են՝
պահանջից դանձումն, վէճերու ի-
րաւաստութիւն. կնիւնոց եւ սնան-
կային խնդրոց կարգադրութիւն.
քաղաքային եւ վարչային դատարա-
նաց առջեւ դատավարութիւն, ան-
շարժ ստացուածոց եւ վարձուց վե-
րաբերեալ գործառնութիւն, ար-
տօնութեանց ստացման հետախուռ-
թիւն. նմանապէս եւ խորհրդատու-
ութիւն, տեղեկացումն, խմբագրու-

ԿԱՐԵԻՈՐ ԱԶԴ

ԱՆՏՈՆ ԳԱԼՖԱՆԵԱՆԻ

Եէնի-Գալու Պօյաճըլար փողոց Դեղարանս կը յաճախեն Տօք.
Իզմիթիւնն էֆէնտի աչքի հիւանդութեան համար, չաքաթը
երկու օր Ուրաթ եւ Կիրակի ժամը 7էն մինչեւ 10, իրեն դի-
մող հիւանդները ձրիապէս պիտի դարմանէ, նոյնպէս Տօք. Հոլը:
մաղեատիս էֆէնտի ամեն օր դեղարանս կը յաճախէ իրեն դի-
մող հիւանդները դարմանելու, և աղքատաց համար ալ ձրի:
Դեղարանս յաճախող անձանց դեղադիրները ճշգրիտ, մաքուր
եւ շուտ պիտի պատրաստուին չափաւոր գներով, յորոց հասա-
րակութիւնը դժ պիտի լինի:

Թիւն, Թարգմանութիւն, հրատա-
րակութիւն եւ հաշուոց յստակումն:
Հեռագրական հասցէ
Վէքեալէթիւանէ, Խաթանպօլ, կամ
Agence Ottomane, Cons/ple.

ԻՆԲԵՆԱԳԱՆՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ընդդէմ գիջական, գաղղիական
(Քրէնկի)միզանցքաբորբային (պէլ
սոուգլուդու) եւ այլ ափրդիտեան
հիւանդութեանց:

Գին 6 ՂՐՈՒՇ

Կեդրոնատեղին է Պօղոսեան գը-
րատուն Չաքմաքճըլար-Եօգուշ,
թիւ 56:

Սոյն առողջարանական գործն իւր
բազմագուտ եւ հետաքրքրաշարժ
պարունակութեամբ կը գերազանց
ցարդ այս նիւթի վրայ հրատարակ-
եալ հին գործերն, (օրինակի համար
Հայկունիի եւ Պաղտատարեանի (Աշ-
նան տերեւներն, Գերեզման երիտա-
տարացն, Գաղտնիք, բնութեան,
այլովքն հանդերձ,) այնպէս որ այդ
կցկուտը գրեթէ կարգաւոր փափա-
քողն, եթէ կարգայ ինքնապաշտու-
թիւնն, ոչ եւս պէտք պիտի դառնայ ա-
նոնց:

Գաւառներէն ո՛վ որ 7 շուրջի
թղթատարական դրոշմ դրիէ, յա-
ջորդ փոսթով անմիջապէս կ'ստանայ
մի օրինակ:

Յ. Թ. ՉԱԽՄԵՆԱՆ

ՆՈՐՈԳԻՉ ԱՄԵՆ ՏԵՍԱԿ ՆԻԹՈՑ
ԵՒ ԿՍՐԱՍԵԱՑ

Այաճա Համաթ թիւ 16

Ճիշդ Սպաղոնձու խանի դէմը

Յիշեալ վաճառատան մէջ կը
նորոգուին եւ կը շինուին ու կը
մաքրուին ամեն, տեսակ, կարասիք,
ինչպէս են կազի եւ խզի լամպաներ,
մահճակալ, աշտանակ, եւ զինգոյէ,
թիթեղէ եւ պղնձէ ամեն տեսակ ա-
նօթ:

Վաճառատան մէջ կը ծախուին
Եւրոպական զանազան տեսակ կազի
եւ խզի լամպաներ, պարզ եւ ըն-
տիր, խիստ աժան: Յաճախորդաց
դիւրութիւն տալու համար Օ/Սին
5-10 ինչեւ իսկ 18 զեղշ կ'ըլլայ:

Տէր ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

Մ. Յ. ՄԵԼԻՔԵԱՆ

—Մեկնեցա՞ւ, կը կրկնէր օրիորդն չոր աչօք և
անշարժ մարմնովն:

—Այո՛, Տիկինը շուտ իւր որոշումն կուտայ,
կրկնեց դռնապանն ժպտելով: Երեկ երեկոյ, ոչինչ
կար: Այս առաւօտ, հրամաններ տրուեցան, ծը-
րարներն, ձիերն պատրաստուեցան: Ժամը տաս-
նին, ամեն ոք մեկնած էր:

—Եւ Տիկին տէրմանէյ իւր աղջկանը համար
բան մը թողած չէ՞, ըսաւ Տիկին Օպէռ Օռէլի
տփուռութեամբ հարեկեալ:

—Ա՛հ, այո՛, ճշմարիտ է ներեցէ՛ք... Կարծեմ
թէ օրիորդ Մարիէթ թուղթի ծրարիկ մ'ունի,
օրիորդ Մարիէթ...:

Շքեղ օրիորդ մը պատուհանն ելնելով, հար-
ցուց թէ ի՞նչ կ'ուզէր՝ դռնապանին մի քանի խօս-
քերուն վրայ, վար իջաւ, նամակ մը ներկայացուց
օրիորդ տէրմանէյի և ըսաւ նմա, ողջունելով
դնա շնորհեցէ՛ք, օրիորդ, վարժարան պիտի բե-
րէի:

Օռէլի տխուր էր: Այդ տանը մէջ որ իւր մօր
կը վերաբերէր, ո՛չ ոք կը ժպտէր իրեն, իրեն
հետ իւր օտար մը, անծանօթ մը կը վարուէին:

Տիկին տէրմանէյի նամակն մի քանի տող մի-
այն կը պարունակէր: Այնպէս կ'երեւեր թէ՛ ա-
ճապարանօք դրած էր, կառքին մէջ:

Սիրելի դաւակ, կ'ըսէր իւր աղջկանը, ներէ՛
ինձ եթէ առանց զքեզ տեսնելու կը մեկնիմ: Ան-
դամ մ'եւս տեղի կուտան ուղեւորութեանց այն

ստանին, այն անծանօթին, այն սիրոյն ո-
րոցմէ յաճախ ինդրած եմ ներութեանցս մո-
ռացումն և սրտիս անդորրութիւնն: Սոսկալի
կերպով մը կը ներդուէի օգոստոս ամսոյն մէջ:
Փարիզ ձանձրանալի է. ուրիշ օդ չնշխու պէտք
ունէի, տաքնալու ուրիշ արեգակի մը ներքեւ,
տեսնելու ճշմարիտ լեռներ և ծառեր: Կերթամ
ի Սպանիա, Խոստացած եմ բարեկամացս թէ՛ աս-
կից ութ օրէն իրենց պիտի գրեմ Ահամալային
վրայ: Մնա՛ս բարեաւ, կը յուսամ թէ՛ բացակա-
յութիւնս երկար չը լինի: Պիտի բերեմ քեզ Սէ-
վէլիացի «Մաճառի» մը կատարեալ համադրեստն:
Կը համարեմ դրեկ և կը սիրեմ:

«ՄԱՐԴ»

Օռէլի իւր ծոցէն դուրս հանեց Պ. տէրմանէ-
յի նամակն, ցցուց Տիկին Օպէլի, թղթոց այդ-
երկու կտորներն որոց հակապատկերն կը պարու-
նակէր իւր ճակատադրոյն բովանդակ դադունիքն:

—Ամեն ինչ վերջացա՞ւ, ալ եւս ոչինչ պիտի ի-
մանամ, ըսաւ դժուարութեամբ յաղթելով այն
հեծկտանաց որք կը խեղդէին զինքը:

—Եւ ա՛յժմ, խեղճ դաւակ, ի՞նչ պիտի ընէք:
Հարցուց նմա Տիկին Օպէռ, որոյ սիրտն կը յուզ-
ուէր ի տես այդ վշտին:

—Տարէ՛ք զիս, ասիկից տարէ՛ք զիս, պատաս-
խանեց Օռէլի արտասուելով: Վայրկեան մ'իսկ
չեմ կրնար կենալ այդ նողկալի անձանց քով որք
կը յուզեն զիս իրենց անտարբերութեամբն, այս